هرکس سوگندی یاد کند و خلاف آن را به تقوای الهی نزدیک تر ببیند، باید همان کاری را انجام دهد که به تقوا نزدیک تر است.

از ابی طَریف عدی بن حاتم رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يمِين ثُمَّ رَأَى أتقَى للَّهِ مِنْها فَلْيَأْتِ التَّقْوَى»: «هرکس سوگندی یاد کند و خلاف آن را به تقوای الهی نزدیک تر ببیند، باید همان کاری را انجام دهد که به تقوا نزدیک تر است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در این حدیث آمده که هرکس سوگند یاد کرد کاری را ترک کند یا عملی را انجام دهد، سپس متوجه شد پایبند نبودن به این سوگند بهتر از پایبند بودن به آن است و شکستن سوگند به تقوا نزدیک تر است، باید سوگندش را بشکند و عملی را انجام دهد که بهتر است؛ و امر وارده در این زمینه از باب استحباب می باشد؛ اما اگر آنچه بدان سوگند خورده، از مواردی باشد که انجام یا ترک آن واجب است، به عنوان مثال سوگند خورده باشد که نماز را ترک می کنم یا شراب می خورم، در این صورت واجب است سوگندش را بشکند و به تقوا عمل نماید، چه انجام امری باشد و یا ترک امری که از آن نهی شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3054